

ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಹಾಸಂಘದ ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯಗಳು

• ಡಾ. ಇ. ವಸಂತಕುಮಾರ್ •

(ಹಿಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ)

ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ಚಂಡಮಾರುತ ಪರಿಹಾರಕಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಪುನರ್ವಸತಿ, ೧೯೭೭-೭೮

'ನೆನಪಿರಲಿ, ನವೆಂಬರ್, ನವೆಂಬರ್' ಎಂಬುದೊಂದು ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ಗಾದೆ. ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ಸಮುದ್ರತೀರದ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಚಂಡಮಾರುತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ೧೯೭೭ರಲ್ಲಿ ಬೀಸಿದ ಚಂಡಮಾರುತ ಅತೀ ಪ್ರಚಂಡವಾಗಿತ್ತು. ಬಿರುಗಾಳಿ ೨೦ ಅಡಿಗಳಷ್ಟು ಎತ್ತರವಿದ್ದು, ಗಂಟೆಗೆ ೨೦೦ ಕಿ.ಮೀ. ವೇಗದಲ್ಲಿ ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದು ಒಂದು ಮನೆಯಾಗಲಿ, ಮರವಾಗಲಿ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಕಂಬವಾಗಲಿ ಕಾಣದಂತೆ ೩೫೦ ಕಿಲೋಮೀಟರ್‌ಗಳಷ್ಟು ಭೂಪ್ರದೇಶ ಮುಳುಗಿಹೋಯಿತು. ಎಲ್ಲೆಡೆ ನೀರು. ಭೂಮಿಯೇ ಕಾಣದ ಕಾರಣ ಸೇನೆಯ ಹೆಲಿಕಾಪ್ಟರ್‌ಗಳು ಇಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಹಿಂತಿರುಗಬೇಕಾಯಿತು. ಮೇಲಿನಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ಸಾವಿರಾರು ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಕಂಡವು, ನೂರಾರು ಮೃತದೇಹಗಳು ಪೊದೆಗಳಿಗೆ ಸಿಲುಕಿದ್ದವು. ಗುಡಿಸಲುಗಳ ಮೇಲ್ಭಾಗಗಳು ಮೌನವಾಗಿ ತೇಲುತ್ತಿದ್ದವು. ಹತ್ತು ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಮತ್ತು ಒಂದು ಲಕ್ಷಕ್ಕೂ ಜಾನುವಾರುಗಳು ಸಾವಿಗೀಡಾದವು. ಸುಮಾರು ಹದಿನಾರು ಸಾವಿರ ಮನೆಗಳು ನೆಲಸಮವಾದವು. ಚಂಡಮಾರುತದಿಂದಾಗಿ ಎಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಹಾನಿಗೊಳಗಾಗಿ, ೩೪ ಸಾವಿರ ಜನ ಮನೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡರು.

ಸುದ್ದಿ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಮೂಲಕ ವಿಷಯ ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೆ, ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ ಒಂದು ಬೃಹತ್ ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನಿಯೋಜಿಸಿತು. ಅತಿಹಾನಿಗೊಳಗಾದ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕ ಪರಿಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಧಾವಿಸಿತು. ಹಾನಿಗೊಳಗಾದ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಲಕ್ಷ ಜನರಿಗೆ, ತಯಾರಿಸಿದ ಆಹಾರ, ಉಣ್ಣೆ ಮತ್ತು ಹತ್ತಿ ಕಂಬಳಿ, ಸೀರೆ, ಪಂಚೆ, ಮಕ್ಕಳ ಉಡುಪು, ಪಾತ್ರೆಗಳು, ಮೇಣದ ಬತ್ತಿಗಳು, ಸಾಬೂನು ಮತ್ತಿತರ ನಿತ್ಯೋಪಯೋಗಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ವಿತರಿಸಲಾಯಿತು. ನಂತರ ಬೃಹತ್ ಪುನರ್ವಸತಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಯಿತು.

ಚಂಡಮಾರುತದ ಹೊಡೆತವನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ, ಆರ್.ಸಿ.ಸಿ.ಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ೧೦೦೦ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸಿಮೆಂಟ್ ಹಲಗೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ವಿದ್ಯುತ್‌ಚಾಲಿತ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಪುಲಿಗುಡ್ಡ ಎಂಬಲ್ಲಿ, ಕೃಷ್ಣಾ ನದಿಯ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಯಿತು. ಸುಮಾರು ೬೦೦ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನಿಯೋಜಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಸ್ಥಳ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕಾದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ೩೦ ಕಿ.ಮೀ. ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದು, ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್, ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿದ್ದ, ದುರ್ಗಮವಾದ ಹತ್ತು ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾರಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತು. ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕುಡಿಯುವ ನೀರು ದುರ್ಲಭವಾಗಿತ್ತು, ದಾರಿಗಳು ಕೆಟ್ಟಿದ್ದವು. ಆದರೂ ಪುಲಿಗುಡ್ಡದಿಂದ ಸಿಮೆಂಟಿನ ಹಲಗೆಗಳನ್ನು ಈ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಸಾಗಿಸಿ, ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೂ ಎದುರಿಸಿ, ಹದಿನೈದು ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ೧೦೦೦ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಮುಗಿಸಲಾಯಿತು. ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು, ದೇಶದ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಅನೇಕ ಪ್ರಮುಖ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರು ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ಈ ಸಾವಿರ ಮನೆಗಳ ನಿರ್ಮಾಣದ ವೆಚ್ಚ ಒಟ್ಟು ೫೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಇದರ ಶೇ.೫೦ರಷ್ಟನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ತುಂಬಿಸಿತು. ಈ ಮನೆಗಳಲ್ಲದೆ, ಸಾಮೂಹಿಕ ಸಮಾರಂಭಗಳಿಗಾಗಿ ಎರಡು ಅಂತಸ್ತಿನ ಮೂರು ಸಮುದಾಯ ಭವನಗಳು ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮದ ಒಳಗಡೆ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಕೂಡ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಇವುಗಳ ವೆಚ್ಚ ೨೦ ಲಕ್ಷ ರೂ.ಗಳು. ನಂತರದ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಮನೆಗಳು ಅನೇಕ ಚಂಡಮಾರುತಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ನಿಂತವು.

ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಭೂಕಂಪ

೧೯೯೩ರ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಲಾತೂರ್ ಮತ್ತು ಉಸ್ತಾನಾಬಾದ್ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಬಹುಭಾಗ ಭೂಕಂಪದಿಂದ ಹಾಳಾಯಿತು. ಸಹಸ್ರಾರು ಜನರು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರು. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ ಆಹಾರ, ಬಟ್ಟೆಗಳು, ಪಾತ್ರೆಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಪರಿಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಧಾವಿಸಿತು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪರಿಹಾರಕಾರ್ಯ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ, ಪುನರ್ವಸತಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ೬೪೬ ಭೂಕಂಪನಿರೋಧಕ ಮನೆಗಳನ್ನು ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಡಲಾಯಿತು. ಇದಲ್ಲದೆ ಮೂರು ಶಾಲೆಗಳು,

ವಿವೇಕಪ್ರಭ

ಮೂರು ಸಮುದಾಯ ಮಂದಿರಗಳು, ಆರು ಮಕ್ಕಳ ಉದ್ಯಾನ ವನಗಳು, ಹಳ್ಳಿಯ ಒಳಗಡೆಯ ರಸ್ತೆಗಳು ಮತ್ತು ನೀರು ಸಂಗ್ರಹಣಾ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡಲಾಯಿತು. ಪ್ರತಿ ಮನೆ ೩೦೭ ಚದರ ಅಡಿಗಳಷ್ಟು ಇದ್ದು, ವಿದ್ಯುತ್ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. ಪ್ರತಿ ಮನೆಯ ವೆಚ್ಚ ೫೫,೦೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಿದ್ದು, ಒಟ್ಟು ವೆಚ್ಚ ೪೭೫ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಾದವು. ದೇಶ ಮತ್ತು ವಿದೇಶದ ಅನೇಕ ಉದಾರಹೃದಯಿಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಭೂಕಂಪವಾದ ನಾಲ್ಕುವರೆ ತಿಂಗಳೊಳಗಾಗಿ ಮೊದಲನೆಯ ಮನೆಯನ್ನು ಹರೆಗಾಂವ್ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಘಾಟಿಸಲಾಯಿತು. ಹದಿನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಪುನರ್ನಿರ್ಮಿತ ಹರೆಗಾಂವ್ ಹಳ್ಳಿ ೪೨೪ ಮನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಉದಯವಾಯಿತು. ಹದಿನೈದು ತಿಂಗಳಿನ ನಂತರ ಇನ್ನೆರಡು ಗ್ರಾಮಗಳು - ಜವಳಗಾವಡಿ ಮತ್ತು ಕವಾಲಿ - ಎಲ್ಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಪುನರ್ನಿರ್ಮಾಣವಾದವು.

ಪುನರ್ವಸತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ, ಪುನರುದ್ಧಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳ ನಂತರ, ಕವಾಲಿ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗ್ರಾಮೀಣ ಗೊಬ್ಬರದ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಅಣುಜೀವಿಯೊಂದನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು, ಅಡುಗೆಮನೆಯ ಮತ್ತು ತೋಟದ ತ್ಯಾಜ್ಯವಸ್ತುಗಳನ್ನು, ಶೀಘ್ರವಾಗಿ, ಉಪಯುಕ್ತ ಸಾವಯವ ಗೊಬ್ಬರಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು. ನಂತರ ಈ ಬಗೆಯ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಉಪಯುಕ್ತ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂಳಿದ ಎರಡು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲೂ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಯಿತು.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ನರೇಂದ್ರಪುರದ ಲೋಕಶಿಕ್ಷಾ ಪರಿಷತ್ ಮತ್ತು ಮುಂಬೈನ ಎಕ್ಸೆಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಅವರ ನೆರವಿನಿಂದ ಹರೆಗಾಂವ್, ಜವಳಗಾವಡಿ ಮತ್ತು ಕವಾಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಸುಧಾರಣಾಕ್ರಮಗಳು, ಸಾವಯವ ತೋಟ, ಕೋಳಿ ಸಾಕಣೆ, ಆಧುನಿಕ ಒಲೆಗಳು, ನೀರಾವರಿ ಪರಿಷ್ಕರಣ ಪದ್ಧತಿ, ಕ್ಷಾಮಕಾಲದ ಪ್ರಾಣಿಪಾಲನೆ, ಸ್ವಂತ ವ್ಯಾಪಾರ, ಹಣ್ಣಿನ ಬೆಳೆ, ಮರಗಳನ್ನು ನೆಡುವುದು, ಕಾಂಪೋಸ್ಟ್ ತಯಾರಿಸುವುದು, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಕೇಂದ್ರ, ಉಳಿತಾಯ ಯೋಜನೆ, ನಾಲೆಯ ದಂಡೆಗಳನ್ನು ಬಲಗೊಳಿಸುವುದು, ಅಣೆಕಟ್ಟು ತುಂಬಿ ಹರಿದಾಗ ನೀರನ್ನು ಉಳಿಸುವುದು ಮುಂತಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಯಿತು. ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಸ್ಥಾನದ ಮನೆ ಮತ್ತು ಶೌಚಾಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಅವು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಿಷನ್ನಿನವರು ಅವನ್ನು ದುರಸ್ತಿಗೊಳಿಸಿದರು. ಕವಾಲಿ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ವಿಶಾಲವಾಗಿದ್ದ 'ಮಹಿಳಾ ಉದ್ಯೋಗ ಕೇಂದ್ರ' ದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಅಲ್ಲಿ ಆರು ಹೊಲಿಗೆ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಯಿತು. ಆ ಊರಿನ ಹುಡುಗಿಯೊಬ್ಬಳು ಇತರ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಇದನ್ನು 'ಮುಂಬೈ ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳಾ ಸಂಘ' ದೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಡೆಯುವಂತೆ ಯೋಜಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಗಿಸಲು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ ೬೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿತು. ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೂ

ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಸಾಗಲೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ಸ್ಥಳೀಯ ಜನರಿಗೆ ವಹಿಸಿತು. ಈ ಕಾರ್ಯ, ಮುಂಬರುವ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಮಾದರಿಯಾಗಿದೆ.

ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ಚಂಡಮಾರುತ

೧೯೯೬ರ ನವೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಚಂಡಮಾರುತವೊಂದು ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ಕಡಲತೀರಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿ ಸಹಸ್ರಾರು ಜನರು ಮತ್ತು ದನಕರುಗಳನ್ನು ಬಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತು. ಮನೆಗಳು ಕೊಚ್ಚಿಹೋದವು, ಮರಗಳು ಬುಡಮೇಲಾದವು. ಹೊಲಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹಾಳಾದವು. ಸುಮಾರು ಮೂವತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಆಹಾರ, ಬಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ನಿತ್ಯೋಪಯೋಗಿ ವಸ್ತುಗಳೊಂದಿಗೆ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಧಾವಿಸಿತು. ನಂತರ ಪುನರ್ವಸತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಪೂರ್ವ ಗೋದಾವರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ, ದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮೂರು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ೧೨ ಲಕ್ಷ ರೂ. ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಸರ್ಕಾರ ಮೂರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತು. ಜನಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ಮತ್ತು ಶಾಲೆ - ಎರಡೂ ಇರುವಂತೆ ಮೂರು ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲಾಯಿತು. ಸಾಮಾನ್ಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇವು ಶಾಲೆಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಇವನ್ನು ಸಾಮೂಹಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ವೈದ್ಯಕೀಯ ತಪಾಸಣೆಗೂ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದಲ್ಲದೆ ಈ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ, ನೀರು, ಶೌಚಾಲಯ, ಕುರ್ಚಿ, ಮೇಜು, ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಕಪ್ಪುಹುಟ್ಟು, ಮಸ್ತಕಗಳು, ಶಿಕ್ಷಣ ಸಲಕರಣೆ - ಇವೆಲ್ಲ ವನ್ನೂ ಒದಗಿಸಲಾಯಿತು.

ಸಮಗ್ರ ಗ್ರಾಮೀಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಅಂಗವಾಗಿ ಎರಡು ದ್ವೀಪಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಶಃ ಸರ್ಕಾರದ ಹಣ ಮತ್ತು ಫಲಾನುಭವಿಗಳ ಸಹಕಾರದಿಂದ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ ಕಡಿಮೆ ಖರ್ಚಿನ ೭೦ ಶೌಚಾಲಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿತು. ಕಾಲಾನುಕಾಲದಿಂದ ಸಾರಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಜನರು ಒಂದು ಸೇತುವೆಗಾಗಿ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರು. ಮಿಷನ್ನಿನವರು ೧೬೦ ಮೀಟರ್ ಉದ್ದ ಮತ್ತು ೭.೫ ಮೀಟರ್ ಅಗಲದ ಕಾಂಕ್ರೀಟ್ ಸೇತುವೆಯನ್ನು ವೃದ್ಧಗೌತಮಿ ನದಿಯ ಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಲಾಗಿ, ೩.೫ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವೆಚ್ಚದಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿದರು. ಇದರ ಅರ್ಧಾಂಶವನ್ನು ಸರಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಪ್ರವಾಹದ ದೆಸೆಯಿಂದ ಹವಾಮಾನ ವೈಪರೀತ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನದಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ವಿರತು. ಹೀಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ತೊಂದರೆಗಳಾದರೂ

ಸೇತುವೆಯನ್ನು ಅಂದಾಜು ಲೆಕ್ಕದಂತೆ ನಿಗದಿತ ಸಮಯದೊಳಗಾಗಿ (ಎರಡು ವರ್ಷ) ಕಟ್ಟಿ ಮುಗಿಸಲಾಯಿತು. ೨೦೦೦ದ ಜನವರಿ ೧೨ರಂದು ಈ ಸೇತುವೆಯ ಉದ್ಘಾಟನೆ ನಡೆಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ 'ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ ಸೇತುವೆ' ಎಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಜೊತೆಗೆ, ಸೇತುವೆಯ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತುವರೆ ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಕಂಚಿನ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಮಕ್ಕಳ ಉದ್ಯಾನವನವನ್ನು ತೆರೆಯಲಾಯಿತು. ನಿಜಕ್ಕೂ ಇದು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ನಿನ ಪರಿಹಾರ ಮತ್ತು ಪುನರ್ವಸತಿಯ ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಜನತೆಗೆ ನೀಡಿದ ಒಂದು ಭವ್ಯ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ.

ಒರಿಸ್ಸಾದ ಮಹಾಚಂಡಮಾರುತ

ಹಿಂದೆಂದೂ ಕಾಣದ ಚಂಡಮಾರುತವೊಂದು ಗಂಟೆಗೆ ೩೦೦ ಕಿ.ಮೀ. ವೇಗದಿಂದ ಒರಿಸ್ಸಾದ ತೀರಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಪರದ್ವೀಪ ಎಂಬಲ್ಲಿ, ೧೯೯೯ರ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೨೯ರಂದು ಅಪ್ಪಳಿಸಿತು. ಸಹಸ್ರಾರು ಜನರು ಸತ್ತರು, ಲಕ್ಷಾಂತರ ಗೋವುಗಳು ಮರಣಹೊಂದಿದವು ಮತ್ತು ಲಕ್ಷಾಂತರ ಕಟ್ಟಡಗಳು ನಾಶಗೊಂಡವು. ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಪರಿಹಾರಕಾರ್ಯವನ್ನು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ ಜಗತ್ ಸಿಂಗಪುರ, ಕೇಂದ್ರಪಾರಾ, ಪುರಿ ಮತ್ತು ಮೂರು ಇತರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ

ಕೈಗೊಂಡಿತು. ಅಪಾರ ಪ್ರಮಾಣದ ಆಹಾರಸಾಮಗ್ರಿ, ವಸ್ತ್ರಗಳು, ಕಂಬಳಿ, ದೀಪಗಳು, ಪಾತ್ರೆ ಮುಂತಾದವನ್ನು ೧ ಕೋಟಿ ೨೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ೯೦೦೦ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳೊಳಗಾಗಿ ವಿತರಿಸಲಾಯಿತು. ನಂತರ, ೩೨೭ ಮನೆಗಳು, ರಕ್ಷಣಾಶಿಬಿರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ೬ ಶಾಲೆಗಳು, ೨೫ ಕೊಳವೆ ಬಾವಿಗಳು ಮತ್ತು ೨೦ ಕೈಪಂಪುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಒದಗಿಸಲಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟು ವೆಚ್ಚ ೪ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಾದುವು. ಈ ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯ ೨ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು.

ಗುಜರಾತಿನ ಭೂಕಂಪ

೨೦೦೧, ಜನವರಿ ೨೬ರ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ. ಭಾರತದ ಗಣಿ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ. ಆದರೆ ಅದು ಭೀಕರ ದುರಂತದ ದಿನವಾಗಿತ್ತು. ಹಿಂದೆ ಎಂದೂ ಆಗಿರದ ಗರಿಷ್ಠ ಪ್ರಮಾಣದ ಭೂಕಂಪ ಅಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಗುಜರಾತಿನಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿತು. ಭೂಜ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಾನಿಯಾಗಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆ 'ಭೂಜ್ ಭೂಕಂಪ'ವೆಂದೇ ಹೆಸರಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಭೂಕಂಪ ಇದಾಗಿತ್ತು. ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ೫೦,೦೦೦ ಜನರು ಆ ದಿನ ನಾಶವಾದರು. ಒಂದು ಲಕ್ಷಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನರಿಗೆ ಗಾಯಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಸುಮಾರು ೬ ಲಕ್ಷ ಜನರು ನಿರಾಶ್ರಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಮೂರು ಲಕ್ಷಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಮನೆಗಳು ನೆಲಸಮವಾಗಿದ್ದವು. ಎಂದಿನಂತೆ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ ಕೂಡಲೆ ಗುಜರಾತಿನ ತನ್ನ ಕೇಂದ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಪರಿಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ರವಾನಿಸಿತು. ಸೇವಾಪಟುಗಳಾದ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪತೆಯಿಂದ ಕಳುಹಿಸಲಾಯಿತು. ಆಹಾರ, ಉಟದ ಪೊಟ್ಟಣಗಳು, ಬಿಸ್ಕಿಟ್, ಕುಡಿಯುವ ನೀರು, ಅಕ್ಕಿ, ದ್ವಿದಳ ಧಾನ್ಯ, ಎಣ್ಣೆ, ರಕ್ತದ ಶೀಷೆಗಳು, ಉಡುಪು, ಕಂಬಳಿ, ಹಾಸು, ಟವೆಲ್, ಸ್ಲೆಟರ್ ಮತ್ತು ಇತರ ನಿತ್ಯೋಪಯೋಗಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕಛ್, ರಾಜ್‌ಕೋಟ್, ಜಾಮ್ ನಗರ್, ಪೋರ್‌ಬಂದರ್ ಮತ್ತು ಸುರೇಂದ್ರನಗರ್ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಹಲವಾರು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿತರಿಸಲಾಯಿತು. ವಿವಿಧ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಶವಗಳ ದಹನಕ್ಕಾಗಿ ೧೧,೦೦೦ ಕೆಲೋಗ್ರಾಂಗಳಷ್ಟು ಸೌದೆಯನ್ನೂ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ ಒದಗಿಸಿತು. ಭೂಜ್ ಮತ್ತು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ

ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಶಿಬಿರಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲಾಯಿತು. ನೊಂದವರಿಗೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಶಿಬಿರಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಲಾಯಿತು. ಅತ್ಯಂತ ಹಾನಿಗೊಳಗಾದವರಿಗಾಗಿ ೩೯೦ ಭೂಕಂಪನಿರೋಧಕ ಮನೆಗಳನ್ನೂ, ೮೧ ಶಾಲೆಗಳನ್ನೂ ಹಾನಿಗೊಳಗಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಯಿತು. ಪರಿಹಾರಕಾರ್ಯ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಗೂ ಮೀರಿ ನಡೆದು ೨೦೦೩ರ ಏಪ್ರಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟು ವೆಚ್ಚ ೧೬ ಕೋಟಿ ೯೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಾದವು.

ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ ಮಾಡಿದ ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯವಾದ ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇವಲ್ಲದೆ ಮಿಷನ್ ೨೦೦೧ರಿಂದ ೨೦೦೪ರವರೆಗೆ, ಒರಿಸ್ಸಾ ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶ, ಆಸ್ಸಾಂ, ಬಿಹಾರ್ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಹಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿತು. ಇದರಲ್ಲಿ ೨೦೦೪ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಲದ ಚಂಡಮಾರುತದ ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೂ ಸೇರಿದೆ. ೧೯೯೯ರಲ್ಲಿ 'ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಗಳ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ರಕ್ಷಣಾ ನಿಧಿಗೆ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ ೧೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನೀಡಿತು. ದೇಶದ ಅತ್ಯಂತ ಶೀತಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿನ ಬಡಜನರಿಗೆ ಬೆಚ್ಚನೆಯ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ವಿತರಿಸುವ ವಾರ್ಷಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ಮಿಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇವು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ನಿನ ಹಲವಾರು ಕೇಂದ್ರಗಳು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ನೂರಾರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳಷ್ಟೆ.

ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ ಕೆಲವು ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು

ಮಿಷನ್ನಿನ ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತ ವಾಗಿಲ್ಲ. ನೆರೆರಾಷ್ಟ್ರಗಳಾದ ಶ್ರೀಲಂಕಾ, ನೇಪಾಳ ಮತ್ತು ಬಾಂಗ್ಲಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ೧೯೯೨ರಲ್ಲಿ ರಷ್ಯಾದಲ್ಲಿಯೂ ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ನಡೆದಿವೆ.

ಹಿಂದೆ ಬಾಂಗ್ಲಾದೇಶ ಪೂರ್ವ ಪಾಕಿಸ್ತಾನವೆನಿಸಿತ್ತು. ೧೯೪೭-೫೦ರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದ ಸಹಸ್ರಾರು ವಲಸಿಗರಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಈಗಾಲೇ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ೧೯೬೪ರ ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಬಾಂಗ್ಲಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗಲಭೆಗಳು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ, ಗಂಡಸರು ಹೆಂಗಸರು ಮಕ್ಕಳು ಭಾರತದ ಗಡಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಬಂದರು. ಆಗಲೂ ಕೂಡ ಮಿಷನ್ ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನಡೆಸಿತು. ೧೯೭೧ರಲ್ಲಿ ಬಾಂಗ್ಲಾದೇಶ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಅಲ್ಲಿನ ಮಿಷನ್ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಪರಿಹಾರ (ಹಾಲಿನ ಪುಡಿ ಮತ್ತು ಉಡುಪುಗಳ ವಿತರಣೆ, ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೌಲಭ್ಯ, ಪುಸ್ತಕಗಳು, ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳು, ಪರೀಕ್ಷಾತುಲ್ಯ - ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಒದಗಿಸುವುದು) ಮತ್ತು ಪುನರ್ವಸತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತ ಬಂದಿವೆ.

೧೯೮೦ರಲ್ಲಿ ನೇಪಾಳದಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ಭೂಕಂಪವಾಯಿತು. ಆಗ ಲಖನೌದಲ್ಲಿರುವ 'ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ ಸೇವಾಶ್ರಮ' ಹದಗೆಟ್ಟ ರಸ್ತೆಗಳು ಮತ್ತು ಆಪಾಯಕಾರಿಯಾದ ಎತ್ತರದ ಭೂಪ್ರದೇಶ ಗಳನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ, ಅಹಾರ ಬಟ್ಟೆ ಕಂಬಳಿ ಪಾತ್ರೆಗಳು - ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ನೊಂದ ಜನರಿಗೆ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗುವವರೆಗೂ ವಿತರಿಸಿತು.

೧೯೮೩ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಲಂಕಾ ಸರಕಾರಕ್ಕೂ, ಎಲ್.ಟಿ.ಟಿ.ಇ.ಗೂ ನಡೆದ ಘರ್ಷಣೆಯಿಂದಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ಮೂಲದ ಶ್ರೀಲಂಕಾ ನಾಗರಿಕರು ಜೀವಭಯದಿಂದ, ದೋಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದು ಫೆಬ್ರವರಿ ೨೦೧೪

ಬಿಟ್ಟರು. ಆಗ ಮದರಾಸಿನ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ ಅನೇಕ ವರ್ಷ ಗಳ ಕಾಲ ಅವರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡಿತು. ಇದಲ್ಲದೆ ಶ್ರೀಲಂಕಾದ ಬಟ್ಟಕೋಲದಲ್ಲಿರುವ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ ಅಲ್ಲಿನ ಸ್ವಚ್ಛತಾಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಖರ್ಚಿನ ೨೭ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಪ್ರತಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕೋಣೆಗಳು, ಒಂದು ಬಾವಿ, ಒಂದು ಶೌಚಾಲಯ ಇದ್ದವು. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ೧೮೯೭ರ ಜನವರಿ ೧೫ರಂದು ಅಮೆರಿಕದಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿದಾಗ ಮೊದಲು ಶ್ರೀಲಂಕಾದಲ್ಲಿ ಪದಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಘಟನೆಯ ಶತಮಾನೋತ್ಸವದ ನೆನಪಿಗಾಗಿ ಸುಮಾರು ಏಳೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ, ಈ ಮನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿದೆ.

೧೯೯೨ರಲ್ಲಿ ರಷ್ಯಾದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಕಟ ಉಂಟಾಯಿತು. ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ರಷ್ಯಾದ ರಾಯಭಾರ ಕಛೇರಿಯ ಅನುಮತಿಯೊಂದಿಗೆ ಕ್ಷೋಭೆಗೊಳಗಾದ ಆ ದೇಶದ ಸಹೋದರ ಸಹೋದರಿಯರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನಡೆಸಿತು. ಸುಮಾರು ೩೦೦೦ ಕೆ.ಜಿ. ಮಕ್ಕಳ ಆಹಾರ, ೩೦೦೦ ಕೆ.ಜಿ. ಹಾಲಿನ ಪುಡಿ, ೨೯೦೦ ಕೆ.ಜಿ. ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಭಾರತದಿಂದ ಕಳುಹಿಸಲಾಯಿತು. ಏರ್ ಇಂಡಿಯಾದ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗ ಈ ವಿಮಾನ ಸೇವೆಯ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಇದರಿಂದ ರಷ್ಯಾದ ೧೦೦೦ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು.

ಪರಿಹಾರಕಾರ್ಯ ವಿಧಾನ

ಮಾನವರಿಗೆ ಒದಗುವ ವಿಪತ್ತುಗಳು ಎರಡು ಬಗೆ. ಒಂದು ಮಾನವನಿರ್ಮಿತ, ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಕೃತಿಕೋಪ. ಪ್ರವಾಹ, ಕ್ಷಾಮ, ಬರಗಾಲ, ಭೂಕಂಪ, ಚಂಡಮಾರುತ, ಕಾಳ್ಗಿಚ್ಚು ಇವು ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವಂಥವು. ಮತಾಂಧತೆ ಹಾಗೂ ಧರ್ಮದ್ವೇಷದಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವಾದ ಹಿಂಸಾಚಾರ, ಲೂಟಿ, ಆಕಸ್ಮಿಕ ಬೆಂಕಿ ಅನಾಹುತ - ಇವು ಮಾನವಕೃತವಾದವು. ಭಾರಿ ಪ್ರಮಾಣದ ವಿಕೋಪದ ವಾರ್ತೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ ತಂಡವೊಂದನ್ನು ಕೂಡಲೆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ಅದರಿಂದ ಅನಾಹುತದ ಪ್ರಮಾಣ ಮತ್ತು ಹಾನಿಗೊಳಗಾದವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಪರಿಹಾರದ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಪರಿಹಾರಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ನಂತರ ಒಂದು ಸುದೀರ್ಘ ಸರ್ವೇಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ನೆರವು ಬೇಕಾಗಿರುವವರನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ಆದಷ್ಟು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಗುರುತಿನ ಚೀಟಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುವುದು. ಅನಂತರ, ಪರಿಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಕೂಡಲೆ ಸಂತ್ರಸ್ತ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಾಗುವುದು. ನಂತರ ಆ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ವಿತರಣೆ ಮಾಡಿ ಲೆಕ್ಕ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ವಯಂ ಸೇವಕರನ್ನೇ ಇದಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಸೇವಾ ಕಾರ್ಯ ಸುಗಮವಾಗಿ, ಕ್ಷೇಮವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ನಿನ ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯ ಇಲ್ಲಿನ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಗಳ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆಯ ಒಂದು ಅಂಗವೆನ್ನುವುದನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ಪರಿಹಾರಕಾರ್ಯವನ್ನು ಭಗವತ್ಸಮರ್ಪಣೆ ಮತ್ತು ಜೀವಸೇವೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾಮಿ

ವಿವೇಕಾನಂದರು ಹೇಳಿದಂತೆ, “ಕೊಡುವವನು ಉದ್ಧಾರವಾಗುವನು, ಸ್ವೀಕರಿಸುವವನಲ್ಲ.” ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಪ್ರಮುಖ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಸ್ವಾಮಿ ಪ್ರೇಮಾನಂದರು ಪರಿಹಾರಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಲು ತಯಾರಾಗಿದ್ದ ಕೆಲವು ಯುವಕರನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು: “ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇವಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಹಂಚಲು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ, ನೀವು ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ದೈವತ್ವವನ್ನು ಮತ್ತು ಹಿರಿತನವನ್ನು, ಉನ್ನತ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ವಿಶಾಲ ಹೃದಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಕಲಿಯಿರಿ. ಇಂತಹ ಅವಕಾಶ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ದೊರೆಯದು.” ಮತ್ತೆ ಅವರು, ೧೯೧೩-೧೬ ರಲ್ಲಿ ಬಾಂಕುರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದವರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಬರೆದರು: “ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ಸಂಪಾದಿಸಿರುವ ಪುಣ್ಯಫಲದಿಂದ, ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಅಪೂರ್ವ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವಿರಿ. ಆದರೂ, ‘ವೇದಾಂತ’ ಮತ್ತು ‘ಜೀವಿಗಳ ಸೇವೆ’ ಒಂದೇ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೂ ಮಹಾತ್ಮರಾದ ಬುದ್ಧ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರಿಂದ ದೂರವೇ ಉಳಿದಿರುತ್ತೀರಿ.” ಈ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ನಿನ ಪರಿಹಾರಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ, ಇತರರ ಪರಿಹಾರಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇರದ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಪರಿಹಾರಕಾರ್ಯಗಳ ಮೂರು ಹಂತಗಳು

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪರಿಹಾರ: ಪ್ರವಾಹ, ಚಂಡಮಾರುತ ಮುಂತಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅಪಘಾತ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಜನರನ್ನು ಸಾಗಿಸುವುದೇ ಮೊದಲ ಕೆಲಸವಾಗಿದ್ದರೂ, ಇದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸೈನಿಕರು ಮಾಡುವರು. ಅವರಿಗೆ ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಚತುರತೆ ಮತ್ತು ಸಾಧನಗಳು ಇರುವವು. ಮಿಷನ್ನಿನ ಕೆಲಸ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆಹಾರಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ವಿತರಿಸುವುದರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದು. ಆದಕ್ಕಾಗಿ ಬಟ್ಟೆ, ಕಂಬಳಿ, ದೀಪ, ಪಾತ್ರೆ ಮುಂತಾದ ನಿಶ್ಕೋಪ ಯೋಗಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನೀಡಲು ಒಂದು ಸರ್ವೇಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದು. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಕೃಷಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಬೀಜ ಮತ್ತು ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುವುದು. ಅದು ಕ್ಷಾಮ ಕಾಲವಾದರೆ, ಕುಡಿಯುವ ನೀರು ಮತ್ತು ದನಗಳಿಗೆ ಮೇವನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗುವುದು. ಅಪಘಾತದ ನಂತರ ರೋಗಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದ್ದರೆ, ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೌಲಭ್ಯ ಒದಗಿಸಲಾಗುವುದು. ಹಾಲು, ಬಿಸ್ಕೆಟ್ ಮತ್ತು ಶಿಶುಗಳ ಆಹಾರವನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಹೊಸ ತಾಯಂದಿರಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗುವುದು.

ಪುನರ್ವಸತಿ: ದುರ್ಘಟನೆಯಿಂದ ಮನೆಗಳು ಅಪಾರ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನಾಶವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಾನಿಗೊಳಗಾದವರಿಗೆ ಪುನರ್ವಸತಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಯೋಜಿಸಲಾಗುವುದು. ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಪರಿಹಾರ ಹಾಗೂ ಪುನರ್ವಸತಿಗಳು ಸಹಜವಾಗಿ ಲಭ್ಯವಾಗುವ ಹಣ ಮತ್ತು ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಹೊಸ ಮನೆಗಳ ಯೋಜನೆಗಳು ಸ್ಥಳದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ, ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳಿಂದ ತಯಾರಾಗುವುದು. ನಿರ್ಮಾಣದ ವೆಚ್ಚ ಮತ್ತು ಕಾಲವನ್ನು ಕರಾರುವಕ್ಕಾಗಿ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲಾಗುವುದು. ನುರಿತ ಕೆಲಸದವರನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳ ಮೇಲುಸ್ತು

ವಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುವುದು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ದೊರೆಯಬಹುದಾದ ಖಾಸಗಿ ಅಥವಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವರು. ಈ ಕೆಲಸ ಹಲವು ತಿಂಗಳುಗಳು ಅಥವಾ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ನಡೆಯುವುದು.

ಯಾರಿಗಾಗಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಲಾಗುವುದೋ ಅವರನ್ನು ಆ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಲೋಸುಗ, “ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯನ್ನು ನೀವು ಕಟ್ಟಿ” ಎಂಬ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ ಕಳೆದ ಕೆಲವು ದಶಕಗಳಿಂದ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಸಂತ್ರಸ್ತರು ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳನ್ನು ತಾವೇ, ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ, ಕೊಟ್ಟಿರುವ ನಕ್ಷೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಕಟ್ಟಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಟ್ಟಡ ಸಾಮಗ್ರಿ ಮತ್ತು ಆಳುಗಳನ್ನು ಆಯಾ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಲಾಗುವುದು. ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಜನರು ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ, ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ನಿರ್ಮಾಣಕಾರ್ಯವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಈ ರೀತಿಯ ಸತತ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯಿಂದಾಗಿ ಕಟ್ಟಡ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ವೃಥಾವಾಗುವುದು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ, ನಿರ್ಮಾಣದ ವೆಚ್ಚ ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಆಗುವುದು.

ಪುನರ್ವಸತೀಲನೆ: ನಿರ್ಮಾಣ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆಯೂ, ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವಾಂಗ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪುನರ್ವಸತೀಲನಾ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಲಾಗುವುದು. ಇದು ಹಣ ಮತ್ತು ಸಮಯದ ಲಭ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ಆರ್ಥಿಕ ಮೂಲ: ದೇಶದ ಉದಾರ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮಿಷನ್ನಿನ ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ನೀಡುವರು. ಜೊತೆಗೆ ಮಿಷನ್, ‘ಪರಿಹಾರ ಭವಿಷ್ಯ ನಿಧಿ’ ಯನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಅತಿ ಕ್ಷಿಪ್ರವಾಗಿ ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು. ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ದುರ್ಘಟನೆಗಳಾದಾಗ, ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಮೂಲಕ ಸಹಾಯಧನವನ್ನು ಕೋರಲಾಗುವುದು. ನಿಗದಿತ ಹಣದಿಂದ ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಸರ್ಕಾರವೂ ಧನ ಅಥವಾ ವಸ್ತುರೂಪದಿಂದ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ:

ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವಿವರಗಳು ನೂರು ವರ್ಷಗಳಿಗೂ ದೀರ್ಘಕಾಲದಿಂದ ಕೈಕೊಂಡಿರುವ ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯಗಳ ಕೆಲವು ತುಣುಕುಗಳು ಮಾತ್ರ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ನಿನ ಸಾಧುಗಳು ಒಂದು ಸುಸಜ್ಜಿತ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸೇನೆಯಂತೆ ಮೌನವಾಗಿ, ಪ್ರಚಾರದಿಂದ ದೂರವಾಗಿ ಈ ಸೇವೆಯನ್ನು ಒಂದು ಶತಮಾನ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಮೀರಿ ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ; ನಿರ್ಮಾಣ ಭಾವನೆಯಿಂದ, ನೊಂದ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ, ಅವರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಭಂಗ ತಾರದೆ ಸಹಾಯಹಸ್ತವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಸೇವಾಕಾರ್ಯವೂ ಈ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆಯ ಒಂದು ಅಂಗ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗ ಮಾತ್ರ. ಈ ಆದರ್ಶವನ್ನು ಅವರ ಮುಂದೆ ಜ್ವಲಂತವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿರುವವರು ದಿವ್ಯತ್ರಯರಾದ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು, ಶ್ರೀಮಾತೆ ಶಾರದಾದೇವಿಯವರು ಮತ್ತು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು.

೧೨